

famíliaSPACE

descobrint la paràlisi cerebral
i amb tu des del principi!

La Paràlisi Cerebral

Un projecte de vida inesperat

CONFEDERACIÓN
ASPACE

Col·laboren:

 ALLERGAN

ES/0670/2014

 SERMEF
SOCIETAT ESPANYOLA DE REHABILITACION Y MEDICINA FISICA

ÍNDEX

1	T'acompanyem des del principi	2
2	Què és la paràlisi cerebral	3
3	Primers moments i sentiments	4
4	La família, parella i germans	6
5	Drets i prestacions	9
6	Confederación ASPACE amb a les famílies	15

1. T'acompanyem des del principi

L'experiència de tenir un fill genera grans expectatives i barreja d'emocions, que es veuen intensificades quan et comuniquen que el desenvolupament del teu fill no s'està duent a terme de la manera esperada.

Si esteu llegint aquest document és perquè el vostre nadó ha estat diagnosticat amb paràlisi cerebral. Sabem que la paràlisi cerebral és un terme que no entra en el vocabulari d'uns pares il·lusionats, que la vida del vostre fill o filla serà diferent del que havieu esperat, però a partir d'ara hi **ha moltes coses que podeu fer amb i pel vostre fill**.

A través d'aquest document volem mostrar-vos un primer acostament per descobrir la paràlisi cerebral, recolzar-vos i acompanyar-vos perquè pugueu entendre el que això significa, i **oferir-vos respostes a moltes preguntes** que us aniran sorgint en aquests primers moments en els quals us podeu sentir desbordats, bloquejats, desinformat, etc.

Cada família ha de recórrer el camí per si mateixa, amb tots els suports necessaris i amb la serenitat que aporta saber que no sou els únics pares que tenen un fill o filla amb paràlisi cerebral. Sabem com us sentiu, perquè així ens ho han relatat tots aquests anys famílies en la vostra mateixa situació, i encara que us sembli el contrari, no esteu sols.

Des del moviment ASPACE, com a grup d'entitats de mares i pares d'atenció a persones amb paràlisi cerebral i discapacitats afins, volem acompanyar-vos en aquesta nova etapa, solucionant els dubtes que us aniran sorgint, i orientar-vos en aquests moments de vital importància per a vosaltres i per al vostre nadó.

Per això hem elaborat la web www.familiaspace.org, una **pàgina web** dirigida a les famílies on podreu trobar la informació necessària per conèixer millor als vostres fills i filles, juntament amb recomanacions pràctiques per facilitar la vida familiar.

2. Que és la paràlisi cerebral

La paràlisi cerebral descriu un grup de trastorns originats per una lesió en el cervell que afecta a nivell físic al desenvolupament del moviment, el to muscular i la postura de la persona, limitant l'activitat, i que pot anar acompanyada d'una discapacitat sensorial o intel·lectual. Hi ha diferents tipus de paràlisi cerebral, i pot afectar en diferent grau a cada persona.

La paràlisi cerebral és la causa més freqüent de discapacitat en nens i nenes. S'estima que de cada mil nadons nascuts, de 2 a 2,5 tènem paràlisi cerebral.

¿Com es produeix la paràlisi cerebral?

Determinades complicacions durant l'embaràs o durant el part poden fer que el nadó neixi amb paràlisi cerebral. Encara que menys comú, també pot aparèixer durant els primers anys de vida del nen o nena degut, fonamentalment, a accidents o malalties.

Importància de la detecció precoç

Diagnosticar a temps la paràlisi cerebral infantil és fonamental per estimular i millorar les capacitats de l'infant, ja que podrà rebre les millors atencions i tractaments. Això facilitarà que pugui assolir un millor grau d'autonomia i l'ajudarà a portar una vida més plena.

3. Primers moments i sentiments

El vostre nadó serà molt petit quan se li diagnostiqui paràlisi cerebral, i segurament us ho comunicaran a l'hospital. Malgrat els esforços per part del personal sanitari a explicar què és la paràlisi cerebral, les famílies se senten desbordades i no comprenen que és això de la paràlisi cerebral i com va afectant al seu fill i a la família en general.

El moment del naixement d'un fill o filla és el més important per a uns pares il·lusionats que, mesos abans, van generant expectatives i plans de futur que semblen que es desbaneixen quan els diuen: "El vostre fill té paràlisi cerebral".

Les particularitats de tenir un fill amb discapacitat exigeixen a les famílies una disponibilitat i un major esforç, ja que l'impacte d'aquesta nova situació en la família és molt fort, modifica la manera d'actuar i el ritme d'una manera profunda i amb freqüència transforma el cicle vital familiar.

El més important, en definitiva, és que decidiu què és el millor per a vosaltres i la vostra família, ja que no hi ha una única manera de fer les coses ni una única manera d'entendre-les. Per això, decidiu el que decidiu, serà el millor per a vosaltres i el vostre fill o filla.

Sentiments

Cada persona reacciona de manera diferent davant la notícia que el seu familiar té paràlisi cerebral. Per tant, cadascun li farà front d'una forma diferent. A continuació, detallem alguns dels sentiments que experimenten molts pares:

- **Por:** Els pares d'un nen o nena amb paràlisi cerebral es solen preocupar per moltes coses. És possible que es preguntin per com es veurà afectat exactament el seu fill o filla, o com serà el seu futur. També els inquieta la manera de com plantejar la situació als seus familiars i amics. Així mateix, els pot preocupar el seu propi futur. Aquests temors són naturals.

A mesura que aprenguis sobre el teu fill o filla i el que pots fer per ajudar-lo, guanyaràs en confiança sobre la seva capacitat i els temors aniran disminuint.

- **Malestar i frustració:** Podeu sentir malestar o frustració amb vosaltres mateixos, amb la vostra parella, els vostres pares o els vostres fills o filles, amb els metges o les autoritats locals. Una dosi d'ira és útil perquè us donarà energia per lluitar per una bona vida per al vostre fill o filla. No deixeu que aquesta es quedi en el ressenti-

ment i l'amargor. Intenteu evitar aquests sentiments parlant de les vostres preocupacions amb les persones properes, el treballador social o altres professionals que treballen estrictament amb vosaltres.

A causa que els nens i nenes amb paràlisi cerebral necessiten normalment més atenció, és possible que us sentiu culpables al irritar-vos amb ells amb més freqüència que amb els altres. No tingueu por d'admetre aquests sentiments perquè no sou els únics que els sentiu. Parlar d'això amb altres pares sol ajudar. Si us enfadeu amb algun metge, comuniqueu-li com us agradaria ser tractat.

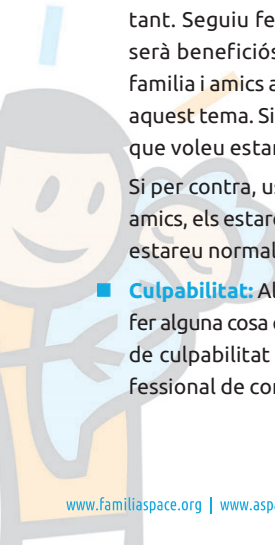
- **Soletat:** és possible que us sentiu "diferents" i aïllats per haver tingut un fill o filla amb paràlisi cerebral, especialment si no teniu parella.

Parlar amb altres pares o en grups us ajudarà molt. Els professionals que treballen amb vosaltres poden informar-vos dels grups o associacions de la vostra zona.

Intenteu mantenir el contacte amb els vostres amics i familiars per sortir de tant en tant. Seguiu fent les coses que sempre us han divertit. És difícil, però a la llarga serà beneficiós per al teu fill o filla, i per a vosaltres. La forma en què la vostra família i amics acceptin la vostra situació dependrà molt de la vostra actitud sobre aquest tema. Si us refugieu a casa amb el vostre fill o filla, probablement entenguin que voleu estar sols.

Si per contra, us mostreu disposats a seguir participant en l'activitat de la família i amics, els estareu indicant que necessiteu seguir comptant amb ells, de manera que estareu normalitzant la seva participació.

- **Culpabilitat:** Algunes mares es senten culpables del seu fill pel fet que hagin pogut fer alguna cosa que provoqués la paràlisi cerebral durant l'embaràs. Aquest sentiment de culpabilitat pot persistir durant els anys. Si et sents així, parla-ho amb un professional de confiança. T'ajudarà a aclarir aquest sentiment.

- **Esgotament:** L'energia que es consumeix cuidant a un nen o nena amb paràlisi cerebral, sobretot en els primers anys, és gran i podeu sentir-vos exhausts, de manera que qualsevol problema quotidià us desbordi. De nou, acudiu a la vostra família i amics per descansar i realitzar alguna activitat que us relaxi i gratifiqui (anar al cinema, fer esport, etc.).

Amb el pas del temps, totes aquestes emocions i moltes més passaran a visitar-vos a cada moment evolutiu del vostre fill i filla, en cada canvi d'expectatives, de noves necessitats, en totes i cadascuna de les experiències que viureu en família.

Aquests sentiments són naturals, i la majoria de les famílies els superen a mesura que van coneixent als seus fills i filles. Algunes famílies prefereixen estar soles durant una temporada, amb la seva parella o amb els seus amics íntims; unes altres opten per comptar amb suports i parlar amb algú que no sigui de la seva família, com un treballador social, un terapeuta, així com amb d'altres famílies que estiguin o hagin passat per la seva mateixa situació.

4. La família, parella i germans

La relació de parella

Quan una parella sap que el seu fill ha nascut amb una discapacitat es produeixen canvis, i poden veure alterada la seva dinàmica, o també tenir la sensació de que la relació s'està veient afectada pel naixement del seu fill o filla.

A tot pare/mare li afecta una notícia d'aquest tipus, però la unió i el tipus de relació i comunicació que tingui la parella, ajudaran a donar resposta a les situacions que es vagin trobant, per recolzar tant al fill o filla amb discapacitat, com a la pròpia família.

Les dificultats que sorgeixen poden explicar-se per l'estrès que comporta la cura i l'atenció que necessita un nen o nena amb paràlisi cerebral. Davant de les situacions difícils, a més, les relacions interpersonals poden veure's afectades. Si creieu que això està succeint, seria convenient buscar ajuda per poder compartir i expressar el que us està passant.

És fonamental el suport mutu de la parella. Cadascun necessitarà el suport de l'altre per aprendre a viure amb un fill o filla amb paràlisi cerebral. Moltes parelles solen trobar ajuda parlant amb altres famílies en la seva mateixa situació.

En definitiva en tota parella és necessària una adequada divisió de funcions, tots dos han d'aprendre a ajudar-se i complementar-se per millorar la cura del seu fill o filla.

Quan hi ha germans i/o germanes

Criar un nen o nena amb paràlisi cerebral requereix molt temps i atenció. Per això, els germans o germanes, quan són petits, no comprenen per què els seus pares no els dediquen més temps i presten bona part de la seva atenció al seu germà o germana amb discapacitat. Cal explicar en un llenguatge comprensible, d'acord a les seves edats, el significat de la paràlisi cerebral i respondre a totes les preguntes que els vagin sorgint, per tal d'evitar que se sentin abandonats o creguin que els releguen a un segon pla.

Sovint poden aparèixer sentiments de culpa per sentir-se "privilegiat" davant el seu germà o germana amb discapacitat, o sentiments de rivalitat, gelosia o enveja perquè el seu germà o germana rep majors atencions o privilegis. En aquest sentit tots els nens i nenes requereixen una atenció que els assegurí el nostre amor, per la qual cosa és convenient dedicar el temps que requereixen, a realitzar alguna activitat en benefici seu, de la qual se'n puguin sentir protagonistes.

Les relacions entre els germans milloren quan comparteixen jocs, pel que, se'ls ha d'animar i implicar, encara que sense forçar-los, a que duguin a terme activitats en comú.

Si des del principi perceben un ambient acollidor, serà més fàcil que acceptin al seu germà, percebin el desenvolupament de les seves vides amb normalitat i es previnguin sentiments negatius.

Alguns nens i nenes senten certa responsabilitat amb el seu germà o germana amb paràlisi cerebral. Procura no donar als teus altres fills i filles massa responsabilitat amb el seu germà. Intenta que s'involucri i participi sense sobrecarregar-lo. Fes-los partícips amb naturalitat no només de l'atenció al seu germà i les seves dificultats, sinó també dels bons moments de convivència.

Família extensa

Comunicar a la família que el vostre fill o filla té paràlisi cerebral pot resultar difícil, per la qual cosa és important que tractin de respectar els vostres sentiments i el temps que necessiteu prendre-us per donar a conèixer aquesta notícia entre els vostres familiars més propers, de manera que ho pugueu fer quan us sentiu preparats.

Per als membres de la vostra família (avis, oncles, nebots...) adaptar-se a la nova realitat també resulta complex als primers moments, per la falta d'informació sobre la discapacitat, i/o per no saber com apropar-se a vosaltres.

En aquest sentit, quan el nen o nena és petit, correspon als pares donar pautes als parents i amics propers sobre com relacionar-se amb el vostre fill o filla. Es tractaria que a poc a poc, dissipeu els possibles dubtes que els puguin sorgir, i oferiu informació als altres sobre el que pugueu necessitar i sobre com és el vostre fill o filla perquè puguin apropar-se de la forma més natural possible.

És important que la família i amics puguin actuar en la mateixa línia que ho feu vosaltres, **sumant esforços de manera coordinada** totes les persones de l'entorn proper del nen o nena, de manera que el vostre fill o filla rebi missatges consistents sobre la seva persona i sàpiga quin és el seu lloc en la família, per normalitzar la seva vida.

Parents i amics poden ser grans aliats i consellers, el suport dels quals pot ser fonamental en determinats moments, ja que allunyarà la solitud i us ajudarà en la cerca de l'equilibri familiar i personal. L'opinió de les persones que més ens estimen i que, a més, estan emocionalment menys involucrades que nosaltres, ens pot ajudar a valorar el rumb que hem pres i les necessitats del nostre fill o filla.

Algunes recomanacions:

- Respectar el temps que necessiteu per comunicar la notícia a la resta de la família.
- Oferir missatges clars respecte el que espereu del suport i la col·laboració dels vostres familiars i amics.
- Ignorar aquells missatges que us arribin i no siguin constructius.
- Animar a familiars i amics a que es relacionin amb el vostre fill o filla, a que el coneguin millor, ja que si ampliem el nombre de persones de l'entorn que poden estar amb ell/ella, estarem ampliant el seu món social, i les seves possibilitats d'aprenentatge.

5. Drets i prestacions socials

Existeixen a Espanya diversos recursos econòmics i ajudes dirigides a famílies per pal·liar les despeses extraordinàries que pot suposar tenir, entre els seus membres, una persona que té discapacitat.

Algunes d'aquestes ajudes són de caràcter estatal i altres de caràcter autonòmic. Tot seguit, hem fet un recull d'aquests ajuts d'àmbit estatal.

Per obtenir informació sobre les possibles ajudes de caràcter local us recomanem que contacteu amb la vostra entitat més propera, us oferiran informació útil i complerta sobre aquest tema.

1. Prestacions familiars de la Seguretat Social

1.1. Les prestacions econòmiques per naixement o adopció de fills/filles

Són ajudes, que s'atorguen en un únic pagament, i que es concedeixen a les famílies quan es produeixen les següents situacions:

- Naixement o adopció múltiples. Cal tenir en compte que els fills amb discapacitat igual o superior al 33% computaran el doble.
- Naixement o adopció en els supòsits de famílies nombroses, monoparentals i mares amb discapacitat.

1.2. Les prestacions familiars per fill/filla o menor acollit a càrrec amb discapacitat

És l'assignació econòmica que es lliura per cobrir una situació de necessitat o una d'exces de despeses per les quals passen algunes famílies quan tenen fills amb discapacitat, menors o majors de 18 anys o menors acollits a càrrec. No hi ha límit d'ingressos de la unitat familiar per poder obtenir aquesta prestació.

¿Quin grau de discapacitat han de tenir els fills acollits a càrrec?

- El fill o la filla acollit ha de tenir una discapacitat en grau igual o superior al 33% si és menor de 18 anys.
- El fill o la filla acollit ha de tenir una discapacitat en grau igual o superior al 65% si és major de 18 anys.
- El fill o la filla acollit ha de tenir una discapacitat en grau igual o superior al 75% si és major de 18 anys i necessita l'ajuda d'una persona per realitzar els actes més essencials de la vida.

2. Permisos parentals, altres permisos i excedències

2.1. Permis de maternitat

És el període de descans laboral que té tot treballador, home o dona, en els casos de part, adopció o acolliment, sense perdre els seus drets salarials ni laborals.

La durada d'aquest permís és de 16 setmanes seguides, 6 d'elles han de ser obligatoriament posteriors al part, a les quals poden sumar-se 2 setmanes més per cada fill o filla, a partir del segon, quan es tracti d'un part múltiple.

Així mateix, es produeix l'ampliació de 2 setmanes, en la durada d'aquest permís, en cas que el nadó tingui alguna discapacitat.

El subsidi comença a percebre's des del mateix dia del part o des del dia en què va començar el descans (si es va iniciar abans del part).

2.2. Permis de paternitat

És el període de descans que tenen els treballadors en els casos de naixement d'un fill o filla, adopció o acolliment, sense perdre els seus drets salarials ni laborals, amb independència dels períodes de descans a raó del permís de maternitat descrits a l'apartat anterior.

En els casos de naixement, adopció o acolliment d'un fill o filla, el treballador té dret a 13 dies ininterromputs, ampliables en el supòsit de part, adopció o acolliment múltiples, en 2 dies més per cada fill o filla a partir del segon.

No obstant això, tindrà una durada de vint dies quan el nou naixement, adopció o acolliment es produeixi en una família nombrosa, quan la família adquireixi aquesta condició amb el nou naixement, adopció o acolliment, o quan a la família existís prèviament una persona amb discapacitat.

La durada indicada s'ampliarà en el supòsit de part, adopció o acolliment múltiples en dos dies més per cada fill o filla a partir del segon, o si un d'ells és una persona amb discapacitat. També tindrà una durada de vint dies ininterromputs quan el fill o filla nascut, adoptat o menor acollit tingui una discapacitat en un grau igual o superior al 33%.

2.3. Reducció de la jornada laboral

- **Per cura de menors i altres familiars:** El treballador o treballadora pot demanar aquesta reducció de jornada, essent proporcional la seva reducció de salari, **quan el treballador tingui la guarda legal i cura directa d'una persona amb discapacitat física, psíquica o sensorial, sempre que aquest no realitzi una activitat retribuïda.**
- **Per cura de menors que es trobin afectats per càncer o per qualsevol altra malaltia greu:** El treballador o treballadora tindrà dret a aquesta reducció de la jornada laboral, per a la cura, durant l'hospitalització i tractament continuat, del menor al seu càrrec afectat per càncer (tumors malignes, melanomes i carcinomes) o per qualsevol altra malaltia greu, que impliqui un ingrés hospitalari de llarga durada i requereixi la necessitat de la seva cura directa, de manera continuada i permanent, fet que caldrà acreditar amb un informe realitzat pel Servei Públic de Salut o òrgan administratiu sanitari de la comunitat autònoma corresponent i, com a màxim, fins que el menor compleixi els 18 anys.

2.4. Excedències

És el permís al qual té dret el treballador o treballadora durant un període de temps, però sense dret a seguir rebent el salari que venia cobrant.

- **Per cura de fills o filles o menors acollits:** És el permís de treball al que té dret el treballador per un període màxim de 3 anys per cuidar al fill o filla.
- **Per cures familiars:** Quan tingui a càrrec la cura directa d'un familiar que, per raó de la seva edat, o per haver tingut un accident, patir una malaltia o **discapacitat**, el familiar no es pugui valdre per si mateix i no treballi. L'excedència pot durar un **temps màxim de 2 anys**, tret que per negociació col·lectiva s'ampliï.

3. Llei de la dependència

La Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, més coneguda com la llei de la dependència, té per finalitat fixar les bases per al desenvolupament a tot el territori espanyol de l'atenció a les persones en situació de dependència i millorar-ne la seva qualitat de vida. La Llei determina tres graus de dependència que mesuren la freqüència i la intensitat amb què una persona necessita ajuda, segons l'autonomia de la persona i les cures que necessita. Un cop reconegut el grau de dependència, es podrà accedir a una sèrie de serveis i prestacions, que en el supòsit dels menors de 3 anys dependents, consisteixen en:

- Ajuda a domicili.
- Prestació econòmica vinculada al servei.
- Prestació econòmica per a cures en el mitjà familiar i suport a cuidadors no professionals.
- Així mateix, la Llei contempla l'elaboració d'un Pla Integral d'Atenció per part de les Administracions Públiques per a aquests menors de 3 anys, que faciliti l'atenció primerenca i rehabilitació de les seves capacitats físiques, mentals i intel·lectuals.

4. Ajuts en material d'ocupació

4.1. Prestacions per desocupació a nivell assistencial

És la possibilitat que té un treballador o treballadora, en situació de desocupació, de rebre una quantitat de diners a través del **subsidi de desocupació**, bé sigui perquè ha esgotat la prestació contributiva o bé perquè no va cotitzar el temps suficient per rebre la prestació contributiva.

Cal tenir en compte que l'existència de **responsabilitats familiars** influeix en els topalls màxims i mínims de la prestació contributiva que pot rebre el treballador o treballadora. Així mateix, és un requisit per tenir dret a determinats subsidis de l'atur.

Entenem que un treballador o treballadora té responsabilitats familiars, quan el seu cònjuge i/o els seus **fills menors de 26 anys, o majors incapacitats**, o menors de 18 anys acollits, depenen econòmicament d'ell o ella, per això els ingressos de la unitat familiar no han de superar una determinada quantitat per poder acollir-se a aquests subsidis.

5. Altres recursos

5.1. Ajuts socials a famílies nombroses

El títol de Família Nombrosa és un títol oficial amb vigència estatal que acredita legalment una família amb, almenys, 3 fills o filles. Cal tenir en compte que els fills i filles amb discapacitat computen el doble, per tant, es consideraria família nombrosa amb dos fills o filles, si un d'ells té discapacitat. La possessió d'aquest carnet comporta alguns beneficis, com la prioritat en la concessió de beques i ajudes a l'estudi, la reducció sobre les tarifes d'alguns mitjans de transport, entre d'altres.

5.2. Beneficis fiscals per fill/filla, a càrrec de l'impost sobre la renda de persones físiques (I.R.P.F.)

Deducció de certes quantitats econòmiques en diversos conceptes per considerar-se persona amb discapacitat. Aquestes deduccions són de caràcter estatal, però també hi ha deduccions autonòmiques, de les quals haureu d'informar-vos.

5.3. c. Ajuts relacionats amb el transport

- Exempció de l'impost de circulació.
- Exempció o reducció de l'impost de matriculació.
- Dret a l'aplicació del tipus d'IVA del 4% en l'adquisició o adaptació de vehicles a motor destinats a transportar persones amb discapacitat en cadira de rodes o amb mobilitat reduïda.

5.4. Impost sobre el valor afegit (IVA)

Aplicació del tipus reduït del 10% als aparells i complements que, per les seves característiques objectives, siguin susceptibles de destinar-se essencialment o principalment a suplir les deficiències físiques, incloses les limitatives de la seva mobilitat i comunicació. També s'aplica aquest tipus reduït als productes sanitaris, material, equips o eines que, objectivament considerats, solament puguin utilitzar-se per prevenir, diagnosticar, tractar, alleugerar o

guarir malalties o dolències de la persona.

6. Confederación ASPACE amb les famílies

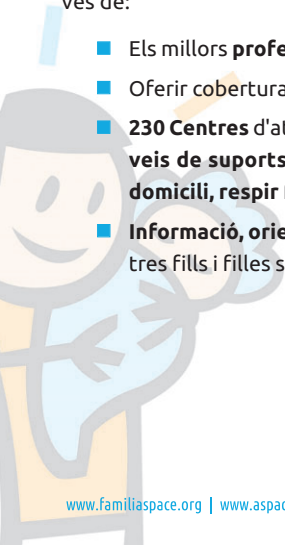
La Confederación ASPACE és una entitat sense ànim de lucre, declarada d'utilitat pública, que agrupa a les principals entitats de pares i mares d'atenció a la Paràlisi Cerebral a tot l'estat. Amb implantació a les 17 Comunitats Autònomes, les més de 70 entitats que integren Confederación ASPACE compten amb prop de 18.000 associats, principalment persones amb paràlisi cerebral, familiars i amics, amb més de 4.500 professionals i prop de 1.600 voluntaris en 230 centres d'atenció directa.

La missió de Confederación ASPACE és millorar la qualitat de vida tant de les persones amb paràlisi cerebral i altres discapacitats afins, com de les seves famílies, mitjançant la defensa dels seus drets, la promoció de serveis a les entitats associades i la cooperació institucional.

Tots els serveis i programes que es realitzen des de Confederación ASPACE estan basats en criteris de qualitat, amb la finalitat de proporcionar a les persones amb paràlisi cerebral l'atenció que requereixen per assolir els màxims nivells de desenvolupament personal. Aquesta atenció l'entendem de manera integral, intervenint en els diferents aspectes que incideixen en aquestes persones.

La nostra raó de ser és **recolzar a les famílies i millorar la qualitat de vida de les persones amb paràlisi cerebral**, posant a la vostra disposició els recursos necessaris a través de:

- Els millors **professionals especialistes** en l'atenció i tractaments adequats.
- Oferir cobertura a tota Espanya amb **més de 70 entitats**.
- **230 Centres** d'atenció que ofereixen **atenció primerenca, educació especial i serveis de suports a l'escolarització ordinària, teràpies i tractaments, atenció a domicili, respir familiar i activitats d'oci i esport**, etc.
- **Informació, orientació i acompanyament a les famílies** al llarg de la vida dels vostres fills i filles sobre recursos, serveis, suports, prestacions i ajudes, etc.

La Paràlisi Cerebral

T'acompanyem des del principi

Més de 70 entitats locals, 230 centres d'atenció
i 4500 professionals

Us esperem a la vostra entitat més propera
Poseu-vos en contacte amb nosaltres

ANDALUCÍA: ASPACE ANDALUCÍA · ASPACEHU HUELVA · ASPACE JAÉN · ACPACYS CÓRDOBA · ASPACE GRANADA · ASPACE ALMERÍA · AMAPPACE MÁLAGA · UPACE JEREZ · UPACE SAN FERNANDO · ASPACE SEVILLA · **ARAGÓN:** ASPACE ARAGÓN · FUNDACIÓN ASPACE ZARAGOZA · ASPACE HUESCA · **ASTURIAS:** ASPACE ASTURIAS · ASOCIACIÓN NORA · **BALEARES:** ASPACE BALEARES · **CANARIAS:** ASPACE CANARIAS · **CANTABRIA:** ASPACE CANTABRIA · **CASTILLA LA MANCHA:** ASPACE CASTILLA LA MANCHA · APACE ALBACETE · ASPACE CIUDAD REAL · APACE TALAVERA · APACE TOLEDO · FUNPACE TOLEDO · **CASTILLA Y LEÓN:** ASPACE CASTILLA Y LEÓN · ASPACE ÁVILA · APACE BURGOS · ASPACE SALAMANCA · ASPACE SEGOVIA · ASPACE SORIA · ASPACE VALLADOLID · SANAGUA ASPACE ZAMORA · ASPACE LEÓN · ASPACE PALENCIA · **CATALUÑA:** FEPCCAT · ASPACE BARCELONA · ESCLAT BARCELONA · APRODISCA MONTBLANC · AREMI LLEIDA · MIFAS GIRONA · INSTITUCIÓ BALMES SANT BOI DE LLOBREGAT · FUNDACIÓ CATALANA GUIMBARDA BARCELONA · APPC TARRAGONA · ASSOCIACIÓ L'ESPIGA VILAFRANCA DEL PENÈDES · NEXE FUNDACIÓ BARCELONA · FUNDACIÓ EL MARESME MATARÓ · **EXTREMADURA:** ASPACE EXTREMADURA · ASPACE CÁCERES · ASPACEBA BADAJOZ · **GALICIA:** ASPACE GALICIA · ASPACE CORUÑA · AMENCER PONTEVEDRA · APAMP VIGO · **MADRID:** ASPACE MADRID · FUNDACIÓN ANA VALDIVIA · FUNDACIÓN BOBATH · FUNDACIÓN SOBRE RUEDAS · EL DESPERTAR · FUNDACIÓN NUMEN · ATENPACE · ASOCIACIÓN ACUARIO · FDMPC · **MURCIA:** ASTRAPACE MURCIA · **NAVARRA:** ASPACE NAVARRA · **PAÍS VASCO:** ASPACE PAÍS VASCO · ASPACE BIZKAIA · ASPACE ÁLAVA · ASPACE GUIPÚZCOA · **RIOJA:** ASPACE RIOJA · **VALENCIA:** ASPACE COMUNIDAD VALENCIANA · FUNDACIÓN ASPROPACE CASTELLÓN · AVAPACE VALENCIA · APCA ALICANTE

familiaspace

Confederación ASPACE

www.familiaspace.org

www.aspace.org

comunica@confederacionaspace.org

General Zabala, N° 29, 28002, MADRID

91 561 40 90

